

SEKRETARIAT
Biura Prasowego
Wpłynęło dn. 18.08.2015 r.
nr 5110 podpis. F. F. F.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 14.08.15.
nr 3319 podpis. B. B.

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, 12 sierpnia 2015 r.

DUS.0700.223.2015.JS

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Bogdanowi Panu Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie senatora Jarosława Obremskiego, przesłane przy piśmie z 16 lipca 2015 r. (nr BPS/043-78-3373), uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Jednym z istotnych elementów zreformowanego systemu emerytalnego jest stopniowe wygaszanie uprawnień do przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym. Z punktu widzenia konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, im węższa jest grupa uprawnionych do świadczeń kompensacyjnych, tym szerzej jest realizowana zasada równości wobec wszystkich ubezpieczonych, która najpełniej zostałaby urzeczywistniona w postaci istnienia jednego, jednolitego i powszechnego systemu ubezpieczeń. Wymaga zatem odnotowania, że *Trybunał Konstytucyjny aprobuje rozwiązania zmierzające do ujednoczenia prawa do emerytury dla wszystkich ubezpieczonych w świetle wartości konstytucyjnych, zwłaszcza równości i sprawiedliwości społecznej* (np. wyrok z dnia 3 marca 2011 r., sygn. K 23/09).

Rozwiązania obecnie funkcjonujące w ustawie z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, realizują cele reformy emerytalnej poprzez stopniowe wygaszanie uprawnień do przejścia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym nauczycieli przy jednoczesnym wydłużaniu ich aktywności zawodowej. Przepis art. 2 pkt 1 ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych rozstrzyga jednoznacznie, iż prawo do świadczenia kompensacyjnego nabywają nauczyciele zatrudnieni w publicznych i niepublicznych placówkach kształcenia ustawicznego, a także w placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 5 i 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Nie wszyscy zatem nauczyciele zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych systemu oświaty mogą skorzystać z nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Pierwotne intencje ustawodawcy zmierzały do objęcia przepisami ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych tylko nauczycieli realizujących

obowiązkowe zajęcia edukacyjne określone w ramowych planach nauczania. W toku prac parlamentarnych zakres podmiotowy projektu ustawy został rozszerzony o nauczycieli określonych rodzajów placówek, o których mowa w art. 2 pkt 5 i 7 ustawy o systemie oświaty: młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania.

Rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych byłoby sprzeczne z założeniami obowiązującego w naszym kraju systemu emerytalnego, którego celem jest m.in. stopniowe wygaszanie przywileju wcześniejszego przejścia na emeryturę. Należy także wskazać, że senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (druk nr 578), który zakładał rozszerzenie kręgu podmiotowego ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. Nr 97, poz. 800, ze zm.) o nauczycieli zatrudnionych w centrach kształcenia praktycznego, został odrzucony przez Senat w dniu 7 sierpnia 2014 r.

Należy ponadto zauważyć, że w wyroku z dnia 4 czerwca 2013 r. (sygn. SK 49/12) Trybunał Konstytucyjny przypomniiał, że świadczenia kompensacyjne nie należą do istoty prawa do zabezpieczenia społecznego, o którym mowa jest w art. 67 ust. 1 Konstytucji. Podobnie jak prawo do emerytury pomostowej, świadczenie to jest szczególnym uprawnieniem emerytalnym. Celowość i trafność decyzji ustawodawcy w zakresie ustalenia kręgu podmiotowego ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych nie podlega kontroli Trybunału Konstytucyjnego bowiem ustawa ta *jest przełamaniem założeń, na których oparta była reforma systemu emerytalnego. Wprowadziła dodatkową grupę osób uprzywilejowanych, wyposażając ją w świadczenia, które nie są objęte powszechnym systemem ubezpieczenia społecznego (nie są świadczeniem uzyskiwanym w związku z opłacaną składką), lecz są finansowane z budżetu państwa. Wiąże się to z poważnymi konsekwencjami finansowymi, powodującymi znaczny wzrost wydatków budżetowych państwa. Stąd też ustawodawca wskazując zakres podmiotowy ustawy kompensacyjnej, mógł kierować się względami budżetowymi i dać pierwszeństwo zasadzie ochrony równowagi państwa.*

Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej nie prowadzi prac legislacyjnych mających na celu rozszerzenie kręgu podmiotowego ww. ustawy.

Z poważaniem
MINISTER
z. pp.
Elżbieta Seredyn
Podsekretarz Stanu